

Verdediginge van de heer Des-Cartes, en sijne navolgers tegen het pasquil van den schijn-bedriegenden Voetiaenen

<https://hdl.handle.net/1874/20630>

VERDEDIGINGE

Van de HEER

DES-CARTES,

En sijne Navolgers tegen het PASQUIL
van den Schijn-bedriegenden

VOETIAEN.

HEEFT oyt de naere nacht uyt haar ongure kaacken
Meer gallighs uyt doen braecken,
Als desen VOETIAEN
Tot eygen Meesters schandt nu tweemaal heeft gedaan?
Wel Vader VOETIUS u toemeloofse kind'ren
Die meerderende mind'ren
Die minderen in tal.
Maar meer'ren dagelijcks in bitterheyte van gal.
Kan u gesleepe brein, u wijse grijse haaren
Dit volckje niet bedaaren?
Of is het dat u stem.
Niet meer in achtigh is, niet heeft haer rechte klem?
U certijts Achtbaar hoeft dat plaghmen wel te mercken
In Schoolen en in Kercken,
U woort had geen belet,
't Is al wat GYSBERT seyt dat vondt een staale wet.
Maar ah! 't is al verkeert: 't snel-snorrend ommeswieren
En 't wisselvalligh gieren
Van 't losse noodlots keer
Dat is nu omgedraeyt, men acht het nu niet meer.
VOET leyt nu onder voet: sijn eerste lichte luyster
Die schijnt nu in het duyfter,
Sijn Son die certijds stont
In volle kracht en scheen, die helt nu na de gront.
Daar hy een voorbeeld was om CARTES lof te melden,
Gaan sijn Discipels schelden
En duwen heel benart
Den afgestorven MAN den dootsteek in het hart.
Ja was het mogelijk (om haaren lust te laven)
Sy souden 't graf op graven,
En bijten van malkaar
Het bleecke rif van 't been soo 't niet verteert en waar.
Maar *Leser* 't is niet vreemt, dat waar de Herders falen,
Daar oock de Schapen dwalen:
De Herders gaan soo voor,
De Schapen keuriglijck die volgen op het spoor.
Wat heeft de Nijt al gal (om haaren lust te boeten)
Gaan spuwen uyt haar VOETEN
Tot schendingh en tot blaam
Van Heer DES-CARTES lof, en noyt volpresen naam.
Noyt heeft Natuyrs geheym gesticht op rechte reden
Meer vyleyny geleden
Meer schimpingh, meerder smaat,
Door *Wandelaers* party en opgenomen haat.

Maar *Hoogh-verlichte Ziel* u naam sal eeuwigh leven
En door de wolcken sweven;
Schoon dat de Nijt wat relt,
De helle waarheys glants sich daar wel tegen stelt.
Laet komen nu die wil, al borst de Hel haer boesem
En loofde al haer droesem,
En braackte vuyr en vlam,
Dat niet als vuyle stanck haar holle keel uyt quam.
Al quam de Satan self ter Hellen uyt gevlogen
En vuyrde uyt sijn oogen,
Dat Hemel, Aard, en Zee,
Door't blicken van sijn wenck door't schricken wiert gedwee,
Sowas't noch niet met al: Maar Hel-vorst blijft vry woonen
In d'onderaardsche throonen,
U Dienaers voeren 't uyt,
't Geen gy in Acheron tot haer verderf besluyt.
De meeste van dien hoop die sijn seer slim geslepen,
Om met vergalde neepen
Op 't schudden van sijn kruyn
Haar Even-broeders Eer te hangen op den tuyn.
En gy infonderheyt Wanschepfel van u Moeder
Die langer hoe verwoeder
Ons *Fuyck* hebt aangetaft,
En met u bitsse pen hem vinniglijck verrast.
U bits-gespitste schacht, en scherp-geslepe pijlen
Als rechte Satans stijlen
Die raken niet eens aan
Daar gy 't tot sijn verderf gestaagh op hebt gelaan.
Maar 't sijn al Paarelen rontom sijn hoofd geschooren,
Sijn saak is niet verlooren,
De laster, smaad, en hoon,
Dat sijn tot uwe schand al tacken aen sijn kroon.
Loop *Vuylick* als gy zyt, gaat toont berou van sonden,
Van uwe vuyle vonden,
Eer u de felle wraack
Van Godts gedreygde straf op 't hevighste genaack.
Klamp 't Hemels schip aan boort met schut van uwe suchten
En laatse snellijck vluchten
Tot in de wolcken toe
En valt ootmoediglijck den Rechter in de roe,
Of hy 't u noch vergaf, en opende sijn armen
Met innerlijck ontfarmen,
En schold de schult u quijt,
En riep u Vreede toe in plaatsse van verwijt.

Quod tibi & omnibus adoptat.

FREDERICUS EYRENIUS.